

2025/2402

1.12.2025

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2025/2402

av den 28 november 2024

**om förhandsbesked i skattefrågor SA.38374 (2014/C) (f.d. 2014/NN) (f.d. 2014/CP) – Nederländerna,
påstått stöd till Starbucks**

[delgivet med nr C(2024) 8566]

(Endast den engelska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att ha gett berörda parter tillfälle att inkomma med synpunkter ⁽¹⁾ och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

- (1) Starbucks Coffee EMEA bv (*Starbucks Coffee BV*) och Starbucks Manufacturing EMEA bv (*SMBV*) är företag som indirekt kontrolleras av Starbucks Corporation. Det senare företaget etablerades i Förenta staterna och fungerar som koncernens huvudkontor. Starbucks Corporation och alla de företag som kontrolleras av detta bolag samlas nedan under benämningen *Starbucks* eller *Starbuckskoncernen*.
- (2) Genom en skrivelse av den 30 juli 2013 uppmanade kommissionen myndigheterna i Konungariket Nederländerna (Nederländerna) att lämna uppgifter om praxis när det gäller förhandsbesked i skattefrågor i Nederländerna samt om alla förhandsbesked när det gäller Starbucks Coffee BV och SMBV.
- (3) Genom en skrivelse av den 2 oktober 2013 lämnade de nederländska myndigheterna de begärda upplysningarna till kommissionen, inbegripet det förhandsbesked om prissättning ⁽²⁾ ⁽³⁾ som den nederländska skattemyndigheten utfärdade till Starbucks Coffee BV 2008 och det förhandsbesked om prissättning som den nederländska skattemyndigheten utfärdade till SMBV 2008 (*förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV*), samt styrkande handlingar. Bland de styrkande handlingarna ingår i synnerhet en rapport om internprissättning från 2007 som ligger till grund för båda begärandena om förhandsbesked om prissättning (*2007 års rapport om internprissättning*) samt skriftväxling mellan å ena sidan den nederländska skattemyndigheten och å andra sidan Starbucks Corporations skatterådgivare (*skatterådgivaren*), som agerade på Starbucks Coffee BV:s och SMBV:s vägnar. De nederländska myndigheterna lämnade också, som en del av de styrkande handlingarna, ett förhandsbesked om prissättning som den nederländska skattemyndigheten utfärdade till Starbucks Coffee BV och SMBV under 2001.
- (4) Efter en inledande granskning beslutade kommissionen den 11 juni 2014 att inleda ett formellt granskningsförfarande i enlighet med artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) avseende förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV på den grunden att detta förhandsbesked om prissättning kunde utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget (*beslutet om att inleda förfarandet*) ⁽⁴⁾. Genom en skrivelse av den 16 juli 2014 lämnade de nederländska myndigheterna sina synpunkter på beslutet om att inleda förfarandet.

⁽¹⁾ EUT C 460, 19.12.2014, s. 11.

⁽²⁾ I detta kommissionsbeslut används termerna *förhandsbesked i skattefrågor* och *förhandsbesked om prissättning* synonymt.

⁽³⁾ Ett förhandsbesked om prissättning är ett avtal mellan en skattemyndighet och en skattebetalare om tillämpningen av skattelagstiftning avseende (framtida) transaktioner. Genom ett förhandsbesked om prissättning fastställs, innan koncerninterna transaktioner genomförs, en lämplig uppsättning kriterier (t.ex. metod, jämförelsetransaktioner och lämpliga justeringar, kritiska antaganden om framtida händelser) för att bestämma en prissättning som grundas på armlängdsprincipen för dessa transaktioner under en bestämd tidsperiod. Ett förhandsbesked om prissättning initieras formellt av en skattebetalare.

⁽⁴⁾ EUT C 460, 19.12.2014, s. 11.

- (5) Den 19 december 2014 offentliggjordes beslutet om att inleda förfarandet i *Europeiska unionens officiella tidning*. Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med sina synpunkter på beslutet om att inleda förfarandet.
- (6) Genom en skrivelse av den 16 januari 2015 lämnade Starbucks sina synpunkter på beslutet om att inleda förfarandet. Synpunkter på beslutet om att inleda förfarandet lämnades även in av det nederländska skatterådgivarförbundet (De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, NOB), nederländska företagsförbundet/nederländska kristna arbetsgivarförbundet (Verbond van Nederlandse Ondernemingen/Nederlands Christelijk Werkgeversverbond, VNO-NCW), ATOZ Tax Advisers Luxembourg, Oxfam International och Österrikes handelskammare (Bundesarbeitskammer Österreich, BAK).
- (7) Genom skrivelser av den 20 och den 26 mars 2015 lämnade de nederländska myndigheterna in sina synpunkter på kommentarerna från tredje parter om beslutet om att inleda förfarandet.
- (8) Den 21 oktober 2015 antog kommissionen kommissionens beslut (EU) 2017/502 ⁽⁵⁾, som avslutade den formella granskningen avseende förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV. I det beslutet konstaterade kommissionen att detta förhandsbesked om prissättning utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget som var oförenligt med den inre marknaden och som olagligen hade genomförts av de nederländska myndigheterna i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget. Nederländerna ålades att återkräva det oförenliga och olagliga stödbelopp som SMBV hade erhållit.
- (9) Den 24 september 2019 ogiltigförklarade tribunalen beslut (EU) 2017/502 i sin dom i Starbucks-målet ⁽⁶⁾, men utan att detta påverkade beslutet om att inleda förfarandet. Den domen har vunnit laga kraft.
- (10) Följaktligen var kommissionen tvungen att göra en ny granskning av förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV.
- (11) Den 23 december 2020 begärde kommissionen ytterligare upplysningar från de nederländska myndigheterna om funktionerna, tillgångarna och riskerna i samband med SMBV:s verksamhet i Nederländerna under den granskade perioden.
- (12) På begäran av Nederländernas ständiga representation vid unionen anordnade kommissionen ett möte den 22 januari 2021 för att diskutera kommissionens begäran om ytterligare upplysningar av den 23 december 2020.
- (13) Den 18 mars 2021 lämnade de nederländska myndigheterna svar på kommissionens begäran om ytterligare upplysningar av den 23 december 2020.
- (14) Den 29 april 2021 hölls ett möte mellan kommissionen och företrädare för SMBV och de nederländska myndigheterna för att diskutera dessa svar.
- (15) Den formella granskningen av det omtvistade förhandsbeskedet i skattefrågor är därför fortfarande oavslutad och behöver avslutas.

2. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

2.1 Stödmottagaren

- (16) Stödåtgärdens mottagare är SMBV, ett dotterbolag till Starbucks-koncernen som är registrerat i Nederländerna. Starbucks-koncernen består av Starbucks Corporation och alla de företag som kontrolleras av detta bolag. Starbucks Corporation är huvudkontor för Starbucks-koncernen. Starbucks Corporation har sitt säte i Seattle i Amerikas förenta stater (Förenta staterna).
- (17) Starbucks-koncernen rostar, marknadsför och säljer specialkaffe och bedriver verksamhet i 65 länder. Företaget köper in och rostar kaffe som säljs tillsammans med hantverksmässigt framställt kaffe, te och andra drycker samt färska livsmedel genom butiker som drivs av företaget. Enligt Starbucks-koncernens årsredovisning för 2014 säljer Starbucks-koncernen även en rad olika kaffe- och teprodukter och licensierar sitt varumärke genom andra kanaler, såsom butiker med licens, livsmedelsbutiker och nationella livsmedelstjänster. 2014 uppgick Starbucks-koncernens

⁽⁵⁾ Kommissionens beslut (EU) 2017/502 av den 21 oktober 2015 om det statliga stöd SA.38374 (2014/C f.d. 2014/NN) som Nederländerna har genomfört till förmån för Starbucks (EUT L 83, 29.3.2017, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2017/502/oj>).

⁽⁶⁾ Tribunalens dom av den 24 september 2019, Nederländerna m.fl./kommissionen, T-760/15 och T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669.

globala intäkter till 16 448 miljoner US-dollar och företaget redovisade ett resultat efter skatt på 2 067 miljoner US-dollar.

- (18) De enheter inom Starbucks-koncernen som betalar skatt i Nederländerna är Starbucks Coffee BV och SMBV, som tillsammans ingår i en skattemässig enhet. De kan därför lämna in en gemensam skattedeklaration som en enhet.
- (19) SMBV är ett kafferostningsföretag som bedrivit verksamhet sedan 2002. Dess Amsterdambaserade rosterianläggning är dess enda sådana anläggning utanför Förenta staterna. Gröna kaffebönor levereras till SMBV av ett schweiziskt dotterbolag inom Starbucks-koncernen, Starbucks Coffee Trading Company SARL, som köper in gröna kaffebönor för hela Starbucks-koncernen och dess oberoende licensinnehavare. Bönorna för marknaderna i Europa, Mellanöstern och Afrika (EMEA) rostar och förpackas sedan i Nederländerna.
- (20) SMBV licensierar immateriella rättigheter för kafferostning vilka innehas av Alki Limited Partnership (*Alki LP*), ett dotterbolag till Starbucks-koncernen registrerat i Förenade kungariket som indirekt kontrollerar SMBV, och vilka krävs för rostningsprocesserna och för att leverera rostade kaffebönor till dem som driver butiker. I gengäld betalar SMBV Alki LP en royalty. Enligt villkoren i rostningsavtalet mellan Alki LP och SMBV agerar Alki LP som huvudman för EMEA-regionen och bär alla bolagsrisker för försäljningen av produkterna och alla kostnader för förluster som uppstår till följd av produktions-, försäljnings-, transport- och lagringsverksamhet.
- (21) Enligt villkoren i ett avtal om kostnadsfördelning ska Alki LP betala Starbucks Corporation en royalty för kafferostningskunskapen, serviceavgifter för tjänster som Starbucks Corporation tillhandahåller Alki LP och kostnadsfördelningsersättningar för utvecklingen av vissa immateriella tillgångar.
- (22) I egenskap av ägare till Starbucks europeiska kafferostningsanläggning ska SMBV säkerställa att korrekt utrustning används, att korrekta processer utförs och att de rostade bönorna framställs i enlighet med de specifikationer som Alki LP anger i rostningsavtalet. Enligt detta avtal äger SMBV de gröna bönorna, som företaget köper in från leverantörer som valts ut eller godkänts av Alki LP, säkerställer SMBV att produkterna vid leveransen till dess produktionsanläggning uppfyller Alki LP:s produktspecifikationer, och SMBV är skyldigt att omedelbart ersätta varje parti defekta eller bristfälliga produkter på egen bekostnad. Alki LP bär dock de risker som är knutna till förluster till följd av produktionen, försäljningen, transporten, lagringen, behandlingen eller användningen av kaffebönorna, och måste gottgöra SMBV för produktrelaterade ersättningskrav.
- (23) Alki LP har inte några anställda på sin lönelista som kan fylla dess funktion som huvudman enligt rostningsavtalet, och dess partner har inte heller några anställda på sin lönelista som har den rollen. Enligt information som lämnades av Starbucks-koncernen under det formella granskningsförfarandet fyller Alki LP sin funktion med hjälp av den vägledning och sakkunskap och de nödvändiga funktioner som tillhandahålls av Starbucks enheter i Förenta staterna i enlighet med avtalet om kostnadsfördelning.
- (24) Alki LP betraktas i nederländska skattesammanhang som en transparent enhet och är därför inte skyldigt att betala bolagsskatt enligt nederländsk skattelagstiftning. Till följd av den skattemässiga transparensen betraktar den nederländska skattemyndigheten royaltybetalningar från SMBV till Alki LP för användning av immateriella rättigheter som direkta betalningar till Starbucks-koncernen i Förenta staterna.
- (25) Starbucks-koncernens dotterbolag ingår avtal med Starbucks Coffee BV om leverans av rostade kaffebönor och andra produkter. Alla produkter som distribueras av SMBV (rostade kaffebönor, muggar, servetter osv.), oavsett om de produceras av SMBV eller köps in av SMBV från andra leverantörer, säljs till butiker. En del av butikerna är oberoende och en del ägs av Starbucks. De priser som SMBV tar ut av butikerna fastställs på grundval av en formel som tas fram av andra enheter i Starbucks-koncernen.

2.2 Åtgärd som omfattas av bedömningen

Förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV

- (26) Detta beslut avser förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV. Förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV var i princip bindande i tio år, från och med den 1 oktober 2007 till och med den 31 december 2017. Enligt information som lämnats till kommissionen upphävdes dock förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV den 30 september 2014 på grund av en väsentlig förändring av de förhållanden som anges i avsnitt 1 i förhandsbeskedet.

- (27) Enligt 2007 års rapport om internprissättning motsvarade ersättningen ett vinstpålägg på [9–12] (*)% av den relevanta kostnadsbasen.
- (28) Enligt artikel 8b i 1969 års nederländska bolagsskattelag (Wet op de vennootschapsbelasting 1969) ska i sådana förhandsbesked om prissättning en ersättning vid internprissättning fastställas enligt armlängdsprincipen. Genom att utfärda förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV godtog den nederländska skattemyndigheten att den ersättning som fastställts av Starbucks skatterådgivare i 2007 års rapport om internprissättning för de funktioner som utförs av SMBV i Nederländerna (inbegripet risker som bärs och tillgångar som används) grundade sig på armlängdsprincipen ⁽⁷⁾.
- (29) 2007 års rapport om internprissättning, som tillhandahölls den nederländska skattemyndigheten i samband med förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV, utgör en integrerad del av förhandsbeskedet om prissättning.
- (30) För att fastställa SMBV:s skattebas togs i förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV upp de koncerninterna transaktioner som bedömdes av den nederländska skattemyndigheten. SMBV betalade ett koncernföretag (Alki LP) en avgift för att använda de immateriella rättigheterna avseende rostning och betalade ett annat koncernföretag, Starbucks Coffee Trading Company SARL, för att anskaffa de gröna kaffebönorna. Genom förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV fastställde den nederländska skattemyndigheten och SMBV den beskattningsbara ersättningen för de rostningstjänster och verksamheter i leveranskedjan (dvs. distribution av kaffeprodukter och icke-kaffeprodukter) i vilka SMBV var involverat.
- (31) I förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV gick den nederländska skattemyndigheten med på att nivån för royaltybetalningen från SMBV till Alki LP skulle fastställas i slutet av varje år som skillnaden mellan det realiserade rörelseresultatet före royaltykostnader och vinstpålägget på [9–12] % på rörelsekostnaderna. I förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV anges vidare att royaltybetalningen är bolagsskattemässigt avdragsgill och inte omfattas av nederländsk källskatt.

2007 års rapport om internprissättning

- (32) Den ersättning som godtogs av den nederländska skattemyndigheten i förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV baserades på den internprissättningsanalys som utarbetats av skatterådgivaren i 2007 års rapport om internprissättning, vilken är en integrerad del av det förhandsbeskedet om prissättning.
- (33) I 2007 års rapport om internprissättning används nettomarginalmetoden som rekommenderad metod för internprissättning för att ange ett riktmärke för SMBV:s rörelseresultat. Denna metod är en av de indirekta metoderna för att beräkna en prissättning som grundas på armlängdsprincipen av transaktioner och vinstfördelning mellan företag i samma koncern. Genom denna metod fastställs en vinst grundad på armlängdsprincipen för en hel verksamhet, snarare än för enskilda identifierade transaktioner. Metoden har inte som syfte att fastställa priserna på de varor som sålts, utan att uppskatta den vinstnivå som oberoende företag kan förväntas uppnå i en verksamhet, exempelvis försäljning av varor. Detta görs genom att beräkna en vinstprocent i förhållande till en lämplig bas (dvs. en vinstnivåindikator), såsom kostnader, omsättning eller fasta investeringar, och sedan jämföra denna vinstnivå med de vinstnivåer som observeras i jämförbara okontrollerade transaktioner. Användningen av nettomarginalmetoden förklaras närmare i skäl 44 i detta beslut.
- (34) I 2007 års rapport om internprissättning gjorde SMBV:s skatterådgivare en funktionell analys av de koncerninterna och självständiga transaktionerna i företagets tillverkningsverksamhet. SMBV beskrevs som en kaffetillverkare med låg risk.
- (35) Eftersom SMBV betraktades som den minst komplexa parten i dessa transaktioner när det gäller funktioner, tillgångar och risker valde skatterådgivaren SMBV som den part som skulle testas för att fastställa en ersättning för företaget baserad på armlängdsprincipen i en analys enligt nettomarginalmetoden.
- (36) Vid tillämpningen av nettomarginalmetoden på SMBV:s tillverkningsverksamhet ansåg skatterådgivaren att den relevanta basen för nettovinstindikatorn var kostnaden för de tjänster som tillhandahölls av SMBV, i enlighet med kostnadsplusmetoden, som anses vara en lämplig metod för tjänster med koppling till försörjningskedjan och tillverkning.

(*) Konfidentiella uppgifter.

(7) Från det nederländska originalet: "[SMBV] wordt geacht een arm's length vergoeding te ontvangen voor haar activiteiten zoals beschreven [in het transfer pricing report] indien de operationele marge [9–12] % van de relevante kostgrondslag bedraagt."

- (37) Skatterådgivaren ansåg dock att vinstpålägget endast borde ha tillämpats på de underliggande kostnader som rörde verksamheter där SMBV skapade mervärde⁽⁸⁾. I 2007 års rapport om internprissättning anges dessa kostnader som (bland annat) alla kostnader för personal som är verksam i både tillverknings- och leveranskedjan, kostnaden för produktionsutrustning (dvs. avskrivningar) och indirekta anläggningskostnader (såsom kostnaderna för själva anläggningen).
- (38) För att öka den funktionella analysens tillförlitlighet gjorde skatterådgivaren en justering av internpriset för att ta hänsyn till att den föreslagna tillämpningen av vinstpålägget på SMBV:s kostnadsbas inte skulle inbegripa någon kostnadskomponent för gröna kaffeböner.
- (39) De jämförbara företag mot vilka SMBV:s ekonomiska resultat skulle jämföras hade även råvarukostnader. Skatterådgivaren tillämpade därför en justering av råvarukostnaderna för att ändra det totala vinstpålägg på kostnaderna som beräknades för varje företag i gruppen av jämförbara företag.
- (40) Justeringen för kostnadskomponenten för gröna kaffeböner och justeringen för råvarukostnaderna innebar sammantaget att den beräknade ersättningen ändrades från ett medianvärde på 7,8 % av totalkostnaderna till ett uppskattat medianvärde på 9,9 % av rörelsekostnaderna. Ett (avrundat) vinstpålägg på [9–12] % av rörelsekostnaderna ansågs på denna grund återspegla ett vinstpålägg baserat på armlängdsprincipen för SMBV:s koncerninterna transaktioner för tillhandahållande av rostningstjänster och därmed relaterad verksamhet i försörjningskedjan.

2.3 OECD:s riktlinjer för internprissättning

- (41) Med internpriser avses de priser som tas ut i affärstransaktioner mellan olika delar av samma koncern. Multinationella företag har ett ekonomiskt incitament att fördela så lite vinst som möjligt till jurisdiktioner där denna vinst beskattas högre. Detta kan leda till internpriser som inte bör godtas som en grund för beräkningen av skattepliktig inkomst. För att undvika detta problem använder skattemyndigheter metoder för internprissättning enligt vilka de endast godtar sådana internpriser mellan företag i samma koncern som är jämförbara med priser som skulle ha godtagits av oberoende företag som förhandlar under jämförbara omständigheter på armlängds avstånd. Detta är den så kallade armlängdsprincipen.
- (42) Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har antagit riktlinjer för internprissättning. Eftersom OECD:s riktlinjer för internprissättning inte är bindande uppmuntras skattemyndigheterna i OECD:s medlemsländer endast att följa dem. Dock fungerar OECD:s riktlinjer för internprissättning i praktiken som en referenspunkt och har ett starkt inflytande på skattepraxis i OECD:s medlemsländer (och även i länder som inte är medlemmar). I ett flertal av OECD:s medlemsländer har dessa riktlinjer dessutom vunnit laga kraft eller fungerar uttryckligen som riktmärke vid tolkningen av nationell skattelagstiftning.
- (43) OECD:s utskott för skattefrågor antar ibland uppdateringar av riktlinjerna för internprissättning, vilket gjordes till exempel 1995 och 2010.
- (44) Användningen av nettomarginalmetoden är knuten till punkt 3.26 i OECD:s riktlinjer för internprissättning från 1995. Enligt dessa riktlinjer bör den part i transaktionen för vilken en nettovinstindikator testas i princip vara det företag vars funktioner är minst komplexa. I OECD:s riktlinjer för internprissättning anges att en sådan analys kan leda till ett intervall av godtagbara utfall snarare än ett specifikt korrekt utfall. I praktiken anses det godtagbara intervallet ofta vara kvartilavståndet för de nivåer som observerats. Kvartiler i en dataserie är tre punkter som separerar siffrorna i gruppen ordnade från den minsta till den största i fyra lika grupper, det vill säga 25 % av dessa data ligger vid eller under den 25:e percentilen (även kallad undre kvartil), 50 % av dessa data ligger vid eller under den andra kvartilen, som är medianen för gruppen, och 75 % av dessa data ligger vid eller under den 75:e percentilen (även kallad övre kvartil). Kvartilavståndet utgörs av alla de värden som ligger mellan den undre och den övre kvartilen.

⁽⁸⁾ "Mervärde" används i detta ärende för att beskriva en situation då ett företag tar en produkt som kan anses vara homogen, med få eller inga skillnader jämfört en konkurrens produkt, och erbjuder potentiella kunder en funktion eller ett tillägg som gör att produkten ger en känsla av större värde.

2.4 De nederländska reglerna om prissättning som grundar sig på armlängdsprincipen

- (45) Förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV utfärdades på grundval av artikel 8b.1 i 1969 års nederländska bolagsskattelag (Wet op de Vennootschapsbelasting 1969, *bolagsskattelagen*). I artikel 8b.1, som infördes i bolagsskattelagen 2002, fastställs armlängdsprincipen i bolagsskattelagen.
- (46) Under den granskade perioden tillhandahölls vägledning om hur den nederländska skattemyndigheten tolkar den armlängdsprincip som fastställs i artikel 8b.1 i bolagsskattelagen genom förordning IFZ2001/295M utfärdad av Nederländernas statssekreterare för finansiella frågor av den 30 mars 2001 (*förordningen om internprissättning*).
- (47) I förordningen om internprissättning klargörs att armlängdsprincipen i princip utgör en integrerad del av den nederländska bolagsskattelagen. Om OECD:s riktlinjer behöver förtydligas anges i förordningen om internprissättning Nederländernas ståndpunkt i förhållande till dessa särskilda punkter, och förordningen syftar till att i möjligaste mån undanröja eventuella oklarheter.
- (48) I synnerhet anges i kapitel 1.2 i förordningen om internprissättning att användningen av ett intervall i enlighet med armlängdsprincipen är tillåten, eftersom metoder för internprissättning ofta genererar ett intervall av siffror som alla är lika tillförlitliga.
- (49) I kapitel 2 i förordningen om internprissättning behandlas de metoder för internprissättning som beskrivs i OECD:s riktlinjer för internprissättning. På grundval av punkt 4.9 i dessa riktlinjer anges i förordningen om internprissättning att den nederländska skattemyndigheten, när den genomför en granskning av internprissättning, ska utgå från den metod för internprissättning som valts av skattebetalaren vid tidpunkten för transaktionen, under förutsättning att den valda metoden leder till ett resultat som är grundat på armlängdsprincipen för den berörda transaktionen.

3. SKÄL TILL ATT INLEDA DET FORMELLA GRANSKNINGSFÖRFARANDET

- (50) I sitt beslut att inleda det formella granskningsförfarandet intog kommissionen den preliminära ståndpunkten att förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV, i vilket den ersättning som föreslogs av SMBV:s skatterådgivare för de funktioner som utfördes av SMBV i Nederländerna godtogs, tycktes utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget som är oförenligt med den inre marknaden.
- (51) I beslutet om att inleda förfarandet uttryckte kommissionen följande tre tvivel kring huruvida förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV är förenligt med armlängdsprincipen.
- (52) För det första ifrågasatte kommissionen skatterådgivarens antagande i 2007 års rapport om internprissättning att SMBV inte bar någon risk, och att företaget därför borde klassificeras som en beställnings- eller kontraktstillverkare. Kommissionen hänvisade framför allt till de bevis för lagerrisker som redovisats i SMBV:s affärsbokföring och som talade emot en karakterisering av företaget som en beställningstillverkare.
- (53) För det andra ifrågasatte kommissionen skatterådgivarens två på varandra följande justeringar, som båda tycktes hantera ett och samma problem rörande jämförelseanalysen. Genom den första justeringen minskades den kostnadsbas som användes för att beräkna SMBV:s skattebas till att enbart omfatta företagets rörelsekostnader. Skatterådgivaren ansåg att en sådan justering var lämplig eftersom SMBV betraktades som en beställnings- eller kontraktstillverkare. Den andra justeringen, som i 2007 års rapport om internprissättning betecknades som en justering av vinstpålägg för omvandling, drogs ett flertal kostnader för sålda varor av från vinsten för de företag som använts som jämförelse för internprissättning. Genom denna andra justering, som presenterades av Nederländerna som en "justering av rörelsekapital", minskade SMBV:s skattebas i Nederländerna.
- (54) För det tredje ifrågasatte kommissionen huruvida den royalty som betalades av SMBV till Alki LP var grundad på armlängdsprincipen, med tanke på att beloppet för denna royalty inte tycktes ha något samband med värdet på de immateriella rättigheter som den var avsedd att utgöra ersättning för. På grund av att nettomarginalmetoden användes i internprissättningsanalysen motsvarade royaltyn i realiteten SMBV:s återstående vinst, vilket innebar att all eventuell vinst som redovisades av SMBV över [9–12] % av rörelsekostnaden omvandlades till en avdragsgill royalty.

4. DE NEDERLÄNDSKA MYNDIGHETERNAS SYNPUNKTER PÅ BESLUTET OM ATT INLEDA FÖRFARANDET

- (55) Nederländerna lämnade sina synpunkter på beslutet om att inleda förfarandet den 16 juli 2014.

- (56) Nederländerna vidhöll att den ersättning som fastställdes i förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV var grundad på armlängdsprincipen och att den metod som skatterådgivaren valt (dvs. nettomarginalmetoden med en kostnadsbaserad vinstnivåindikator) var lämplig för att fastställa denna ersättning. Nederländerna hävdade också att förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV inte gav SMBV någon selektiv fördel.
- (57) Som stöd för denna uppfattning framförde Nederländerna följande argument i sina synpunkter.
- (58) Nederländerna hävdade för det första att Starbucks-koncernens avsikt alltid hade varit att uppföra en fungerande kafferoströkningsanläggning med låg risk och att förhållandena och omständigheterna inte hade förändrats i någon högre grad under årens lopp. SMBV utförde dessutom sina funktioner under överinseende av andra koncernenheter, som i slutändan bar riskerna i samband med dessa transaktioner.
- (59) Nederländerna betraktade därför SMBV som den minst komplexa enheten (och därmed som den part som skulle testas), vars ersättning grundad på armlängdsprincipen måste fastställas med hjälp av en jämförande undersökning, för vilken nettomarginalmetoden var den mest använda metoden internationellt sett. Med hänsyn till SMBV:s produktionsfunktion använde SMBV en kostnadsorienterad vinstnivåindikator. Nederländerna framhöll att detta tillvägagångssätt överensstämde med OECD:s riktlinjer för internprissättning och förordningen om internprissättning. Nederländerna hävdade närmare bestämt att varje skattebetalare enligt förordningen om internprissättning i princip fritt kan välja en metod för internprissättning, under förutsättning att den valda metoden leder till ett resultat som är grundat på armlängdsprincipen för den särskilda transaktionen. Eftersom Nederländerna ansåg att förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV resulterade i en godtagbar uppskattning av ett marknadspris ansåg man inte att det gav SMBV en fördel.
- (60) Vad gäller jämförbarhetsjusteringarna hävdade Nederländerna att det när 2007 års rapport om internprissättning utarbetades inte fanns någon information att tillgå om hur en tillverkare med en lågriskprofil skulle hanteras. Nederländerna medgav att OECD:s riktlinjer för internprissättning från 2010 innehöll ytterligare instruktioner om jämförbarhetsjusteringar, inbegripet justeringar av rörelsekapital, men hävdade att dessa exempel endast var riktlinjer och att det innebar att andra ståndpunkter också kunde leda till ett resultat som var förenligt med armlängdsprincipen. Nederländerna hävdade vidare att bedömningen av huruvida förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV överensstämde med armlängdsprincipen måste göras på grundval av de riktlinjer för internprissättning från OECD som var tillgängliga vid den tidpunkten, dvs. OECD:s riktlinjer för internprissättning från 1995. Därför kunde inte bilagan till kapitel III i OECD:s riktlinjer för internprissättning från 2010, som innehåller ett praktiskt exempel på en jämförbarhetsjustering, tillämpas.
- (61) Nederländerna utförde även en känslighetsanalys av det intervall grundat på armlängdsprincipen som beräknats enligt den metod som angavs i 2007 års rapport om internprissättning, för att bedöma resultatens tillförlitlighet om vissa av parametrarna ändrades. Baserat på dessa simuleringar drog Nederländerna slutsatsen att även om något av de tvivel som uttryckts av kommissionen skulle godtas skulle ersättningen ändå ligga inom ett intervall grundat på armlängdsprincipen. Enligt OECD:s riktlinjer om internprissättning från 1995 krävs inga korrigeringar om ersättningen ligger inom ett intervall grundat på armlängdsprincipen.
- (62) Nederländerna hävdade vidare att det referenssystem som kommissionen använde som grund för sin selektivtetsanalys, vilket var det gemenskapsrättsliga system som baseras på skillnaden mellan vinster och förluster för ett företag som bedriver sin verksamhet under normala marknadsvillkor, inte var korrekt. Enligt Nederländerna borde det korrekta referenssystemet ha varit artikel 8b.1 i bolagsskattelagen, som innehåller armlängdsprincipen, och förordningen om internprissättning, som ger ytterligare vägledning om tillämpningen av armlängdsprincipen. Nederländerna hävdade att förutsatt att förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV inte avviker från artikel 8b.1 i bolagsskattelagen och förordningen om internprissättning kunde det inte finnas någon selektiv fördel.
- (63) Slutligen konstaterade Nederländerna att kommissionen skulle inkräkta på Nederländernas suveränitet om den påtvingade landet sin egen tolkning av medlemsstaters skatteprinciper.

5. SYNUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER PÅ BESLUTET OM ATT INLEDA FÖRFARANDET

5.1 Starbucks

- (64) Starbucks lämnade sina synpunkter på beslutet om att inleda förfarandet den 16 januari 2015. Starbucks skickade dessutom marknadsinformation till kommissionen genom skrivelser av den 13 april 2015, den 29 maj 2015, den 10 september 2015 och den 23 september 2015.
- (65) Starbucks synpunkter sammanföll stor del med Nederländernas synpunkter, då de båda gjorde gällande att ersättningen i förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV var grundad på armlängdsprincipen och inte gav SMBV någon selektiv fördel.
- (66) I likhet med Nederländerna hävdade Starbucks att SMBV endast utförde begränsade funktioner med låg risk i EMEA-regionen till stöd för Starbucks Corporation. I slutändan var det andra koncernenheter såsom Alki LP som tog det kommersiella ansvaret för SMBV:s verksamhet och därmed bar de ekonomiska riskerna i samband med dessa transaktioner (inbegripet lagerrisker).
- (67) Starbucks konstaterade därför att nettomarginalmetoden var den lämpligaste metoden för internprissättning. Starbucks ansåg att den nederländska skattemyndigheten i alla händelser var tvungen att utgå från den metod som valts av skattebetalaren vid undersökningen av internpriserna.
- (68) Starbucks erinrade om att internprissättning inte är någon exakt vetenskap och att tillämpningen av en metod för internprissättning därför vanligtvis genererar ett intervall av siffror som alla kan vara lika försvarbara. På grund av sin natur resulterar alla internprissättningsanalyser i ett intervall av utfall grundade på armlängdsprincipen och i en slutsats om ett armlängdspris och inte om *det enda* armlängdspriset.
- (69) Starbucks uppgav även att det hade tillgång till flera särskilda rapporter som gav ytterligare stöd för att det vinstpålägg som fastställdes i förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV överensstämde med armlängdsprincipen.
- (70) När det gäller justeringarna i 2007 års rapport om internprissättning klargjorde Starbucks att syftet med dem var att ta hänsyn till viktiga skillnader i de funktionella profilerna hos SMBV och de jämförbara företag som ingick i urvalet för att komma fram till en lämplig ersättning som baserades på armlängdsprincipen. Enligt Starbucks var dessa justeringar lämpliga, och i vissa avseenden försiktiga, och undervärderade absolut inte SMBV:s ersättning för de utförda funktionerna.
- (71) I likhet med Nederländerna hävdade Starbucks vidare att kommissionen inte fastställde referensramen korrekt. Starbucks gjorde gällande att referenssystemet borde vara det nederländska systemet för bolagsbeskattning och mer specifikt artikel 8b.1 i bolagsskattelagen, förordningen om internprissättning och den nederländska skattemyndighetens administrativa praxis. Enligt både Nederländerna och Starbucks kunde det endast finnas en misstanke om statligt stöd om förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV hade avvikit från den normala tolkningen och tillämpningen av armlängdsprincipen i Nederländerna. Starbucks hävdade att kommissionen inte hade fastställt någon referensgrupp med skattebetalare och att närstående och icke-närstående företag inte alltid befinner sig i en jämförbar situation i faktiskt och rättsligt hänseende.
- (72) Slutligen kritiserade Starbucks kommissionens tillvägagångssätt för att det ansågs strida mot den nederländska skattemyndighetens tillvägagångssätt, i vilket innehållet ges företräde framför formen. Starbucks uppgav vidare att kommissionen inte kunde använda information från tiden efter det att förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV fastställdes för sin bedömning.

5.2 Övriga berörda parter

- (73) NOB hävdade att fastställandet av huruvida en viss skattemässig behandling av en skattebetalare enligt ett förhandsbesked om prissättning utgjorde statligt stöd borde göras på grundval av nederländsk lagstiftning, administrativ praxis och tillämpningen av armlängdsprincipen vid den tidpunkt då förhandsbeskedet om prissättning utfärdades. NOB konstaterade att hänvisningen till den försiktiga oberoende marknadsaktören i beslutet om att inleda förfarandet tycktes innebära en ny typ av EU-standard utöver OECD:s riktlinjer för internprissättning när det gäller bedömningen av huruvida det underliggande arrangemanget är grundat på armlängdsprincipen. NOB bad om en bekräftelse på att kommissionen skulle använda det nationella rättssystemet som en referensram och inga andra regler. NOB uppgav vidare att skattebetalare har berättigade förväntningar om att förhandsbesked om prissättning som fastställs på grundval av en nationell tolkning av den nationella lagstiftningen inte utgör statligt stöd.

- (74) VNO-NCW uttryckte sin oro när det gäller tillämpningen av marknadsekonomitestet och insisterade på att man ska använda de nationellt tillämpliga reglerna för internprissättning som riktmärke för att bedöma selektivitet.
- (75) ATOZ uppgav att kommissionen verkade anse att det finns en objektiv standard för armlängds avstånd baserad på OECD:s principer som på något sätt är förankrad i unionsrätten och som går utöver medlemsstaternas nationella lagstiftning och praxis. Enligt ATOZ borde kommissionen dock ha övervägt huruvida förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV var förenligt med nederländsk lagstiftning. ATOZ ansåg att kommissionens tillvägagångssätt skapade rättslig osäkerhet bland multinationella företag.
- (76) Oxfam och BAK uttryckte i sina synpunkter stöd för kommissionens granskning.
- (77) Företag X, en konkurrent till Starbucks-koncernen som bad om konfidentiell behandling, lämnade kommentarer till kommissionen som svar på beslutet om att inleda förfarandet rörande det mervärde som rostningsprocessen tillförde råkaffe. Företaget hävdade att mervärdet motsvarade 13–17 % av råkaffet när det gäller rostat och malet kaffe eller kaffe i form av bönor.

6. SYNUNKTER FRÅN NEDERLÄNDERNA OM SYNUNKTERNA FRÅN TREDJE PARTER OCH OM SYNUNKTERNA FRÅN FÖRETAG X

- (78) Genom skrivelser av den 20 och den 26 april 2015 instämde Nederländerna i synpunkterna från Starbucks, NOB, VNO-NCW och ATOZ. Nederländerna stödde däremot inte de argument som framförts av Oxfam och BAK.
- (79) Genom en skrivelse av den 11 mars 2015 uppgav Nederländerna att landet inte kunde lämna något svar i sak på synpunkterna från företag X, eftersom Nederländerna inte hade getts tillgång till den anonyma konkurrentens funktionella analys och riktmärke.

7. BEDÖMNING

- (80) Efter en fördjupad undersökning, efter att noga ha beaktat de inkomna synpunkterna på beslutet om att inleda förfarandet och mot bakgrund av slutsatserna i domen i Starbucks-målet anser kommissionen att det inte finns något stöd för de farhågor som uttrycktes i beslutet om att inleda förfarandet avseende det omtvistade förhandsbeskedet i skattefrågor.

7.1 Förekomsten av stöd

- (81) Enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (82) Såsom slagits fast av Europeiska unionens domstol⁽⁹⁾ krävs för att en åtgärd ska betraktas som stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget därför att följande kumulativa villkor är uppfyllda: i) åtgärden måste kunna tillskrivas staten och finansieras med statliga medel, ii) åtgärden måste medföra en fördel för mottagaren, iii) fördelen måste vara selektiv, och iv) åtgärden måste snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen och kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna.
- (83) Nedan kommer kommissionen att koncentrera sin bedömning på frågan om huruvida det omtvistade förhandsbeskedet i skattefrågor gav SMBV en selektiv fördel.

7.2 Förekomst av en fördel för SMBV

- (84) En fördel i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget är den ekonomiska förmån som ett företag inte skulle ha fått under normala marknadsmässiga villkor, det vill säga utan statligt ingripande. När det har fastställts att en fördel föreligger bör det hänvisas till effekten av själva åtgärden. När det gäller skatteåtgärder kan en fördel beviljas genom att ett företags skattebörda minskas på olika sätt och framför allt genom att skattebasen eller det skattebelopp som ska betalas minskas.

⁽⁹⁾ Domstolens dom av den 2 september 2010, kommissionen/Deutsche Post, C-399/08 P, ECLI:EU:C:2010:481, punkt 39.

- (85) Såsom anges i avsnitt 3 i detta beslut inledde kommissionen den formella granskningen avseende Nederländerna om förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV på grundval av de tre tvivel som uttrycktes i kommissionens beslut om att inleda förfarandet.
- (86) Det första tvivel som kommissionen uttryckte i sitt beslut om att inleda förfarandet gällde huruvida den nederländska skattemyndigheten gjorde rätt i att godta SMBV:s klassificering som en beställningstillverkare med låg risk för att fastställa företagets ersättning i enlighet med armlängdsprincipen.
- (87) I detta avseende drog tribunalen i sin dom slutsatsen att ett konstaterande att metodföreskrifterna för en sedvanlig internprissättningsanalys inte hade uppfyllts i sig inte räckte för att påvisa att statligt stöd hade beviljats. Även om kommissionen hade skäl att hysa tvivel om klassificeringen för internprissättningen måste kommissionen fortfarande visa att detta metodfel hade resulterat i en fördel för SMBV. Enligt tribunalen hade kommissionen i det aktuella ärendet inte styrkt att en sådan fördel förelåg ⁽¹⁰⁾.
- (88) Det andra tvivel som kommissionen uttryckte gällde huruvida den nederländska skattemyndigheten gjorde rätt i att godta den första och andra justering som gjorts av skatterådgivaren när SMBV:s ersättning enligt förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV beräknades. Den första justeringen avsåg valet av rörelsekostnader som vinstnivåindikator för att beräkna SMBV:s ersättning. Den andra justeringen beskrevs av SMBV som en justering av rörelsekapital.
- (89) För det första fann tribunalen att kommissionen inte hade visat att valet av vinstnivåindikator var felaktigt ⁽¹¹⁾.
- (90) För det andra fann tribunalen, när det gäller justeringen av rörelsekapital, att kommissionens konstaterande att Starbucks-koncernen hade lämnat en otillräcklig motivering för de justeringar som gjorts av de resultat som beräknats med hjälp av nettomarginalmetoden inte i sig räckte för att visa dessa justeringar var felaktiga eller att de gav SMBV en fördel. På denna grund drog tribunalen slutsatsen att kommissionen inte hade visat att den justering av rörelsekapitalet som gjorts gav SMBV en fördel ⁽¹²⁾.
- (91) Det sista tvivel som kommissionen uttryckte gällde huruvida den nederländska skattemyndigheten gjorde rätt i att godta den metod som fastställdes i förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV för att beräkna de royaltyer som SMBV skulle betala. I detta avseende fann tribunalen att kommissionen hade gjort fel när den drog slutsatsen att avtalsförhållandena mellan Starbucks-koncernen och andra kafferostningsföretag visade att nivån på den royalty som SMBV betalade borde ha varit noll ⁽¹³⁾. Tribunalen fann också att kommissionen gjorde en felaktig bedömning när den drog slutsatsen att avtalen mellan Starbucks-koncernens konkurrenter och andra kafferostningsföretag visade att nivån på den royalty som SMBV betalade borde ha varit noll ⁽¹⁴⁾.
- (92) Tribunalen fann även att kommissionen inte på ett tillfredsställande sätt hade visat att om nivån på den royalty som SMBV betalade inte var noll borde den i alla händelser vara lägre än det belopp som betalades enligt förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV ⁽¹⁵⁾. Tribunalen konstaterade att kommissionen i sitt beslut inte hade angett vilken alternativ nivå på royaltyn den ansåg vara lämplig ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁰⁾ Tribunalens dom av den 24 september 2019, Nederländerna m.fl./kommissionen, T-760/15 och T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, punkt 427.

⁽¹¹⁾ Tribunalens dom av den 24 september 2019, Nederländerna m.fl./kommissionen, T-760/15 och T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, punkt 501.

⁽¹²⁾ Tribunalens dom av den 24 september 2019, Nederländerna m.fl./kommissionen, T-760/15 och T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, punkt 541.

⁽¹³⁾ Tribunalens dom av den 24 september 2019, Nederländerna m.fl./kommissionen, T-760/15 och T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, punkt 359.

⁽¹⁴⁾ Tribunalens dom av den 24 september 2019, Nederländerna m.fl./kommissionen, T-760/15 och T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, punkt 358.

⁽¹⁵⁾ Tribunalens dom av den 24 september 2019, Nederländerna m.fl./kommissionen, T-760/15 och T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, punkt 362.

⁽¹⁶⁾ Tribunalens dom av den 24 september 2019, Nederländerna m.fl./kommissionen, T-760/15 och T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, punkt 368.

- (93) Mer allmänt drog tribunalen slutsatsen att det var fel av kommissionen att anta att värdet av de immateriella rättigheter som SMBV tillhandahölls utnyttjades först när produkterna såldes till slutkonsumenter ⁽¹⁷⁾. Tribunalen konstaterade att eftersom de immateriella rättigheterna var nödvändiga för att bedriva SMBV:s ekonomiska verksamhet fick SMBV ut ett mervärde från användningen av dessa immateriella rättigheter ⁽¹⁸⁾.
- (94) Tribunalen drog vidare slutsatsen att det var fel av kommissionen att hävda att SMBV inte hade förutsättningar att betala en royalty för de immateriella rättigheterna på grund av att den verksamhet för vilken SMBV behövde de immateriella rättigheterna gick med förlust ⁽¹⁹⁾. Tribunalen konstaterade att de uppgifter som visade att denna verksamhet gick med förlust var tillgängliga först från och med 2010 och således inte fanns tillgängliga när förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV utfärdades. I detta avseende noterade tribunalen att om förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV hade gett upphov till ett nytt stöd borde det stödet ha anmälts till kommissionen innan det genomfördes, i enlighet med artikel 108.3 i EUF-fördraget. Eftersom kommissionen i så fall hade varit tvungen att ta ställning till en sådan anmälan endast på grundval av uppgifter som var tillgängliga vid den tidpunkten konstaterade tribunalen att kommissionen inte kunde klandra den nederländska skattemyndigheten för att inte ha beaktat uppgifter som inte var kända eller rimligen kunde förutses vid den tidpunkt då förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV utfärdades ⁽²⁰⁾.
- (95) Tribunalen konstaterade vidare att den nederländska skattemyndigheten visserligen kunde ha återkallat eller ändrat förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV under dess giltighetstid, men att kommissionen inte hade gjort gällande att den nederländska skattemyndighetens beslut att inte återkalla eller ändra förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV under dess löptid hade gett SMBV en fördel ⁽²¹⁾. Kommissionen kunde därför inte anföra detta som argument för att motivera användningen av uppgifter som fanns tillgängliga först efter den tidpunkt då förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV utfärdades.
- (96) Sammanfattningsvis fann tribunalen att kommissionen inte hade styrkt att förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV gav SMBV en fördel, och att kommissionen därmed, med hänsyn till att de kriterier som anges i skäl 82 är kumulativa, inte hade fastslagit att Nederländerna hade beviljat SMBV stöd i strid med artikel 107.1 i EUF-fördraget. Tribunalen ogiltigförklarade därför beslutet om att avsluta förfarandet.
- (97) I enlighet med artikel 266 i EUF-fördraget åligger det kommissionen att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa tribunalens dom i Starbucks-målet som ogiltigförklarar beslutet om att avsluta förfarandet.
- (98) Kommissionen inhämtade i detta syfte ytterligare information om Starbucks-koncernens affärsverksamhet i Nederländerna genom en begäran om upplysningar riktad till Nederländerna. Varken de nederländska myndigheternas svar på denna begäran om upplysningar eller ett efterföljande uppföljningsmöte mellan kommissionen, de nederländska myndigheterna och företrädaren för Starbucks-koncernen gav några uppgifter som styrkte de tvivel som uttrycktes i beslutet om att inleda förfarandet om huruvida förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV var förenligt med artikel 107.1 i EUF-fördraget.
- (99) Under kommissionens granskning framkom inte heller några andra källor till relevant, tillförlitlig finansiell information från den period då den nederländska skattemyndigheten ursprungligen utfärdade förhandsbeskedet om prissättning till SMBV som kunde vara klagörande för internprissättningsanalysen. Denna avsaknad av tillförlitliga uppgifter var särskilt relevant i detta ärende, eftersom tribunalen hade slagit fast att kommissionen inte kunde stödja sig på information som inte fanns tillgänglig när den omtvistade åtgärden vidtogs ⁽²²⁾.

⁽¹⁷⁾ Tribunalens dom av den 24 september 2019, Nederländerna m.fl./kommissionen, T-760/15 och T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, punkt 260.

⁽¹⁸⁾ Tribunalens dom av den 24 september 2019, Nederländerna m.fl./kommissionen, T-760/15 och T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, punkt 262.

⁽¹⁹⁾ Tribunalens dom av den 24 september 2019, Nederländerna m.fl./kommissionen, T-760/15 och T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, punkt 273.

⁽²⁰⁾ Tribunalens dom av den 24 september 2019, Nederländerna m.fl./kommissionen, T-760/15 och T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, punkt 250.

⁽²¹⁾ Tribunalens dom av den 24 september 2019, Nederländerna m.fl./kommissionen, T-760/15 och T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, punkt 248.

⁽²²⁾ Tribunalens dom av den 24 september 2019, Nederländerna m.fl./kommissionen, T-760/15 och T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, punkt 251.

- (100) Kommissionen måste därför dra slutsatsen att den formella granskningen av SMBV:s förhandsbesked om prissättning inte styrkte att förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV medförde att SMBV förbättrade sin finansiella nettoställning.

Slutsats

- (101) I detta beslut måste kommissionen därför bortse från de tvivel som uttrycktes i beslutet om att inleda förfarandet rörande förekomsten av en fördel. Eftersom samtliga kriterier för att visa förekomsten av statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget måste vara uppfyllda är det inte nödvändigt att bedöma de övriga kriterier som anges i den bestämmelsen.

8. SLUTSATS OM FÖREKOMSTEN AV STÖD

- (102) Mot bakgrund av ovanstående konstaterar kommissionen att förhandsbeskedet om prissättning avseende SMBV inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom det förhandsbesked om prissättning som utfärdades av skattemyndigheten i Konungariket Nederländerna den 28 april 2008 gav Konungariket Nederländerna inte något stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt till Starbucks Manufacturing EMEA bv.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Nederländerna.

Utfärdat i Bryssel den 28 november 2024.

På kommissionens vägnar
Margrethe VESTAGER
Verkställande vice ordförande